

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 7 marca 2025 r.,

na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie **A.E.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k.

żądania SSN W.W. wyłączenia go od udziału w sprawie kasacyjnej III KK 98/25,

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. 42 § 1 i 4 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego W.W. od udziału w sprawie III KK 98/25.

UZASADNIENIE

W dniu 14 lutego 2025 r. zarejestrowana została w Sądzie Najwyższym, pod sygnaturą akt III KK 98/25, kasacja obrońcy skazanego A.E. – adwokata X.Y. – od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 27 sierpnia 2024 r., sygn. akt II AKa 150/24. Zarządzeniem z dnia 19 lutego 2025 r. sprawę przydzielono do rozpoznania sędziemu Sądowi Najwyższemu W.W. (k – 42).

Pismem z dnia 26 lutego 2025 r. wyznaczony sędzia wystąpił z żądaniem wyłączenia go od udziału w sprawie ponieważ kasację sporządził i wniósł, działając

jako obrońca skazanego, adwokat X.Y., który zatrudniony jest na stanowisku profesora w Katedrze Prawa Karnego Uniwersytetu [...], przy czym Kierownikiem tej Katedry jest sędzia wyznaczony do rozpoznania sprawy. We wniosku wskazano także, że sędzia W.W. prowadzi z profesorem X.Y. „intensywną współpracę badawczą, zakładającą częste kontakty i spotkania, także w przestrzeni publicznej”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu od udziału w sprawie, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Okoliczności przywołane w żądaniu wyłączenia mogą uzasadniać obawę, że udział w sprawie SSN W.W. wiązać się może z podnoszeniem wątpliwości co do jego bezstronności, niezależnie od zdolności tego sędziego do bezstronnego rozpoznania sprawy. Jak wskazano, autor kasacji, obrońca skazanego A.E., jest profesorem w Katedrze Prawa Karnego Uniwersytetu [...], której Kierownikiem jest wyznaczony sędzia. Zarówno sędzia jak i obrońca są uczonymi, których łączą zainteresowania badawcze, wymagające częstych kontaktów i spotkań, przy czym, jak zaznaczono, sędzia i obrońca znają się także „bardzo dobrze na gruncie prywatnym”. Fakty te przesądzają o potrzebie zastosowania instytucji przewidzianej w art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.

[WB]

[r.g.]